

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Direktorat za inspekcijske poslove
i licenciranje
Direkcija za licence, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 072-43/21-2
Podgorica, 18.05.2021.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Babačić Medine iz Peći, koju zastupa Murić Sabahudin iz Bara, punomoćnik po priloženom punomoćju, na rješenje urbanističko-građevinske inspektorke Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, broj: UPI 107/8-325/2 od 17.03.2021.godine, na osnovu člana 13 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 118/20, 121/20, 1/21 i 2/21), člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18, 63/18 i 11/19) i čl.46 i 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku ("Sl.list CG", br. 56/14, 15/15, 40/16 i 37/17), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem naređeno je žaliteljki rušenje objekta, spratnosti P+2, dimenzija u osnovi cca 95m2, koji se nalazi na k.p.broj 3691 KO Pečurice-Dobre Vode, ul.116, Opština Bar, jer je nastavila sa radovima i pored rješenja, broj: UP I 071/8-325/1 od 09.11.2020.godine, kojim joj je izrečena mjera zabrane građenja, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja rješenja.

Na navedeno rješenje žaliteljka je izjavila žalbu, ovom ministarstvu iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi da je protiv nje bila podnijeta krivična prijava koja je odbijena KT br.544/20 od 21.12.2020.godine od strane Osnovnog državnog tužilaštva jer nije bila investitor objekta. Nadalje ukazuje da je podnijela zahtjev za legalizaciju objekta na svoje ime, dana 17.06.2019.godine, nadležnom organu Opštine Bar, koji zahtjev je usvojen rješenjem Uprave za nekretnine PJ Bar od 22.12.2020.godine. Navodi da je zapisnik od 04.03.21.godine, sačinjen na osnovu izjave Lemajić Jasmina, koji nije bio opunomoćen da daje izjave u predmetnoj stvari, već je punomoćnik bio Murić Sabahudin. U prilog navedenom je i činjenica da je prvostepeni organ, ožalbeno rješenje dostavio imenovanom punomoćniku, te je morao znati da je on ovlašćen da zastupa žaliteljku. Predlaže da se žalba usvoji i odloži izvršenje ožalbenog rješenja.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 200 stav 1 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano je da urbanističko-građevinski inspektor provjerava da li je za građenje objekta podnijeta prijava građenja i dokumentacija iz člana 91 ovog zakona, dok je odredbom člana 201 stav 1 tačka 11 istog zakona propisano da kada u postupku inspekcijskog nadzora ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis urbanističko-građevinski inspektor dužan je da naredi rušenje objekta i/ili vraćanje prostora u prvobitno stanje ako se objekat gradi odnosno ako je izgrađen i pored zabrane iz tač. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 10 ovog člana.

Ocjenujući zakonitost osporenog rješenja, ovo ministarstvo je našlo da je na potpuno utvrđeno činjenično stanje, bez povrede pravila postupka, pravilno primijenjeno materijalno pravo, o čemu su u obrazloženju dati jasni razlozi koje ovo ministarstvo prihvata.

Naime, urbanističko građevinska inspektorica je u okviru svojih zakonskih ovlašćenja izrekla žaliteljki odgovarajuću mjeru inspekcijskog nadzora, zbog čega nije bilo mjesta poništaju prvostepenog rješenja.

U postupku inspekcijskog nadzora, nesumnjivo je utvrđeno da je žaliteljka i pored izrečene mjere zabrane građenja, broj: UP I 071/8-325/1 od 09.11.2020.godine, nastavila sa radovima, na način što je izvršila postavljanje fasade, spoljne fasadne bravarije, elektro i vodovodne instalacije, omalterisala prostorije iznutra, dok su se u momentu vršenja inspekcijskog nadzora postavljale pločice. Navedeno činjenično stanje koje je relevantno za primjenu naprijed citiranih odredbi, konstatovano je u zapisnicima o inspekcijskom nadzoru radi kontrole sprovođenja izrečene mjere zabrane građenja, sačinjenih od strane prvostepenog organa, priloženih spisima predmeta, br: 071-1-BR-577/3 od 04.03.2021.godine i br: 071-1-BR-577/4 od 16.03.2021.godine, koji je, bez primjedbi, uz izjavu datu u zapisniku od 16.03.2021.godine, potpisan od strane tadašnjeg punomoćnika žaliteljke, Ledinić Jasmina, što se može utvrditi iz zapisnika od 16.03.2021.godine.

Polazeći od nespornog činjeničnog stanja i citiranih odredbi zakona, pravilno je prvostepeni organ, ožalbenim rješenjem naredio žaliteljki rušenje objekta, spratnosti P+2, dimenzija u osnovi cca 95m², koji se nalazi na k.p.broj 3691 KO Pečurice-Dobre Vode, ul.116, Opština Bar, jer je nastavila sa radovima i pored rješenja, broj: UP I 071/8-325/1 od 09.11.2020.godine, kojim joj je izrečena mjera zabrane građenja, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja rješenja, a što je mjera propisana u članu 201 stav 1 tačka 11 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 3 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspekcijski nadzor, a naročito da naredi rušenje, uklanjanje bespravno započetog ili podignutog objekta i uklanjanje stvari sa određenog prostora. U konkretnom slučaju, posebnim propisom, odnosno odredbom člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata regulisana je obaveza prijave građenja i dokumentacije propisane ovim zakonom, pa je prvostepeni organ donio ožalbeno rješenje.

Ocijenjujući navode žalbe žaliteljke, shodno odredbama ZUP, ovo ministarstvo je ocijenilo da su isti bez uticaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj stvari. Naime, nesporna je činjenica da je žaliteljka bila upoznata sa prethodno donijetim i citiranim rješenjem o zabrani građenja, kao i da je i pored toga, nastavila sa izvođenjem radova, suprotno odredbi člana 92 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, kojom je propisano da prije početka građenja objekta, investitor mora da podnese prijavu građenja sa potrebnom dokumentacijom, nadležnom inspekcijskom organu, i to u roku od 15 dana prije početka građenja. Navod žaliteljke da je krivična prijava odbačena od strane državnog tužioca, jer ona nije bila investitor objekta, nije uticala na ovu odluku. Činjenica je da je žaliteljka zahtjev za legalizaciju podnijela 17.06.2019.godine, kao i da o istom nije odlučeno, što se može utvrditi uvidom na internet stranici nadležnog organa Opštine Bar. Uvidom u list nepokretnosti Uprave za katastar – područne jedinice Bar, prepis broj 1085 od 18.05.2021.godine, utvrđeno je da u podacima o teretima i ograničenjima stoji: "zabilježba objekta koji nije izgrađen u skladu sa zakonom - objekat nije izgrađen u skladu sa zakonom." Navod žaliteljke da je zapisnik od 04.03.21.godine, sačinjen na osnovu izjave Lemajić Jasmina, koji nije bio opunomoćen da daje izjave u predmetnoj stvari, već je punomoćnik bio Murić Sabahudin, ne stoji. Ovo iz razloga što u zapisniku o vršenju inspekcijskog nadzora od 16.03.2021.godine, stoji da je Lemajić Jasmin, priložio punomoćje za zastupanje žaliteljke, Nr.rend.3263/2021 od 15.03.2021.godine, koje je ovjereno kod advokata Osmana Cucuvića. Takođe je na kraju zapisnika, punomoćnik Ledinić Jasmin, izjavio tj.napomenu: "da se pismena šalju na adresu Murić Sabahudina, iz Bara, Podgrad bb, Bar, koji takođe ima punomoćje." Navod žaliteljke da je podnio zahtjev za legalizaciju nije uticao na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Iako je nesporno da Zakon o planiranju prostora i izgradnji objekata, predviđa mogućnost legalizacije objekata koji su izgrađeni suprotno propisima, na predmetnom objektu se ne mogu primjeniti odredbe o legalizaciji, što znači da isti podliježe svim zakonom propisanim mjerama i radnjama koje su predviđene za slučaj bespravne gradnje. Naime, očigledno je da je žaliteljka vršila radove na građenju objekta u vrijeme važenja Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, što znači da se na predmetni

objekat ne odnose zakonske odredbe o legalizaciji, koji se odnose na objekte čija je gradnja završena, dakle na izgrađene objekte. Ovo pitanje je regulisano odredbom člana 152 stav 1 citiranog zakona kojim je propisano da se bespravnim objektom smatra zgrada koja je izgrađena suprotno propisima kojima je u vrijeme izgradnje bila utvrđena obaveza pribavljanja građevinske dozvole. Kako je obaveza pribavljanja građevinske dozvole postojala sve do stupanja na snagu važećeg zakona, kojim je izdavanje građevinske dozvole zamijenjeno institutom prijave građenja, jasno je da se legalizacija odnosi samo na objekte koji su izgrađeni prije stupanja na snagu sada važećeg zakona. O zahtjevu za legalizaciju objekta odlučuje nadležni organ lokalne uprave, a ne Uprava za katastar, kako to navodi žaliteljka u žalbi..

O predlogu za odlaganje izvršenja ožalbenog rješenja, ovo ministarstvo upućuje na odredbu člana 41 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojom je propisano da o istom odlučuje prvostepeni organ.

Ovo ministarstvo, cijenjeći ostale navode žalbe našlo je da su isti, kod nesporne činjenice da je žaliteljka vršila izgradnju objekta suprotno odredbi člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata i da je takvo postupanje sankcionisano mjerom – rušenje objekta, neosnovani, to je odlučilo odbiti žalbu žaliteljke – član 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

OVLAŠĆENO SLUŽBENO LICE
Dubravka Pešić

